

ומילי לא מימסרן לשליח – *And words cannot be delegated to a Shliach*

OVERVIEW

Regarding the ברייתא which stated that in a case where the husband said to three people, 'write a גט and give it to my wife', the rule is that they must write it [and give it¹] themselves, but they cannot appoint a שליח. The reason for this, explained רבא, is because he only gave them words (a directive), but did not give them anything of substance (like a גט), and a directive of words cannot be transmitted to another שליח, but rather it must be accomplished by those who received the directive.

רבי מאיר ורבי יוסי פליגי לקמן בפרק התקבל (דף סו,ב) באומר לשלשה תנו² -
רב"מ and ר"י argue later in פרק התקבל in the משנה, in a case where one said to three people, 'give a גט to my wife' -

דקסבר רבי מאיר דעשאן בית דין -

Where רב"מ maintains, since he said it to three people, he made them into a בי"ד, and they can appoint others to write the גט and deliver it -

ורבי יוסי פליג דאפילו אמר לבית דין הגדול שבירושלים ילמדו ויכתבו ויתנו לה -

And ר"י argues that even if he said תנו to the הגדול (not just to three ordinary people) they should learn and write the גט and give it to her, and they cannot appoint a שליח, neither for the כתיבה or the נתינה -

אבל באומר לשנים תנו או לשלשה כתבו ותנו אפילו רבי מאיר מודה דיכתבו ויתנו³ -

However when he said to two people 'תנו', or he told three people 'כתבו ותנו', even רב"מ agrees that they have to write it and deliver it themselves -

ולא מימסרי לשליח כדמוכח מתניתין דהתם -

And the משנה cannot be given over to a שליח as is evident in the משנה there -

והא דקאמר בגמרא שלחו ליה מבי רב לשמואל אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי -

And this which the גמרא there (following the משנה) states; 'they sent from s' רב' academy to שמואל, what would be the ruling in a case where one said to two people, 'write and give a גט to my wife' -

ואמרו לסופר וכתב וחתמו הן מהו -

¹ See previous תוס' ד"ה משום.

² He did not give them a גט, but rather implied that they should write the גט and give it to his wife.

³ In the case of אמר לשנים he certainly did not make them a בי"ד, since it is only two and not three, and in the case of אמר לשלשה כתבו ותנו he also did not make them a בי"ד since he said כתבו. See ד"ה או רש"י there where he writes; אע"פ שהן ראויין ליעשות בית דין כיון דבהדיא אמר להו כתבו לא ב"ד שוינהו אלא עדים. See later footnote # 4.

And they told a scribe and he wrote and they signed it, what is the ruling?

שלח להו תצא והדבר צריך תלמוד⁴ –

responded to them, if she remarried after receiving this גט, she should leave her present husband, and the matter requires more study' –

ופריך מהא דאמר שמואל הלכה כרבי יוסי דאמר מילי לא מימסרן לשליח

And the גמרא there asks on this ruling of שמואל, from this which שמואל ruled that the הלכה is like ר"י who maintains לשליח לא מימסרן לשליח, words cannot be delegated to a שליח, so why did שמואל say צריך תלמוד, והדבר צריך תלמוד, when the ruling of שמואל in this matter is that the גט is invalid since לא מימסרן לשליח –

comments on the גמרא's question:

הוה מצי למיפרך דבשנים אפילו רבי מאיר מודה דלא מימסרן⁵ –

The גמרא could have asked that when he said to two people, even ר"מ agrees that it cannot be given over to a שליח –

אלא ניחא ליה לאקשווי שמואל אדשמואל⁶ –

However the גמרא preferred to ask a contradiction from שמואל on שמואל –

offers another answer why the גמרא preferred to ask אדשמואל, rather than asking that everyone agrees that they must do it themselves and לשליח לא מימסרן:

ועוד דהוה מצי למימר דטעמיה דרבי מאיר משום בזיון דבעל –

And additionally the גמרא could have answered that the reason ר"מ is מודה by מודה, is because of בזיון דבעל, but not because לשליח לא מימסרן, אמר לשנים וכו' –

וקסבר שמואל דבכתיבה ליכא בזיון⁷ אבל בחתימה כשיחתמו אחרים הוא דאיכא בזיון –

However שמואל maintains that there is no בזיון דבעל by כתיבה, however regarding חתימה that others should sign, there is בזיון דבעל –

דמיפרסמא מילתא בחתימה טפלי⁸ –

Because there is more publicity by חתימה than by כתיבה –

⁴ שמואל was not certain whether the גט is valid or not, therefore מספק he ruled תצא, but he was not certain.

⁵ See text by footnote # 3.

⁶ When they asked שמואל what is the ruling if אמר לשנים כתבו וכו', he ruled that צריך תלמוד indicating that it needs to be reconsidered whether it is a valid גט or not, however שמואל also ruled that the הלכה is כר"י that מילי לא מימסרן לשליח and the גט is invalid.

⁷ There is no בזיון if they tell a סופר to write a גט, for he will not publicize it.

⁸ This means that if they would tell two other people to write and sign the גט, there will be בזיון דבעל, since the עדים are the ones who publicize the document they signed, they will also state that they wrote it as well, so there is בזיון דבעל. Therefore in the case of ר"מ where he told them ותנו (כתבו) they must write it and sign it themselves, for otherwise there is בזיון דבעל. However in the case of שמואל where גט לאשתי ותנו and אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי, but they signed it, there is no בזיון דבעל. There is no contradiction between the ruling of ר"מ and the ruling of שמואל. There is however a contradiction from what שמואל ruled that לא מימסרן לשליח, the הלכה כר' יוסי דמילי לא מימסרן לשליח, we see therefore that the reason is not because of בזיון דבעל, so why did שמואל rule that צריך תלמוד והדבר צריך תלמוד.

anticipates another difficulty:

ומיהו הוה מצי למיפרך מדשמואל דהכא דקסבר טעמא משום מילי -

However, the גמרא could have asked from שמואל's ruling here, where he maintains the reason is because of מילי לא מימסרן לשליה,

דאמר מתנה הרי היא כגט⁹ -

For he says that מתנה is like a גט, so why does he rule there תלמוד צריך להדבר?!

responds:

אלא כיון שהיה צריך להביא משמואל דהכא הכי נמי פריך מאידך דשמואל דהתם:

However, since it would be necessary to cite from שמואל here, so he could just as well ask from the other ruling of שמואל, which is cited there.

SUMMARY

It is preferable to ask a contradiction from the person's own view elsewhere. We cannot prove that ר"מ maintains לשליה, if we assume that there is a greater בזיון הבעל by חתימה than by כתיבה.

THINKING IT OVER

Why is תוספות here getting involved in a גמרא later; he can ask his questions there?!¹⁰

⁹ See that by saying גט היא כגט רש"י ד"ה שלייה indicates that he maintains לשליה.

¹⁰ בד"ה והאמר there actually asks them תוספות.